

ARBEIDERE OG UNDERTRYKTE LARER KAMPEN MOT POLIS

KLASSEKAMPEN

AVISA TIL AKP(m-l)

Tsjekkoslovakia

21. august - Chile

11. september:

**REIS
KAMPEN**

**MOT SUPERMAKTENE
SOVJET OG USA**

Bildet: Bresjnev og Ford. De snakker om fred — og rustet til krig.

Tsjekkoslovakia 21. august 1968, Chile 11. september 1968: Supermaktene Sovjet og USA lot blodet flyte i Praha og Santiagos gater. Sovjet slo til med tanks-divisjoner og 175.000 soldater. USA ga fascistene all den

Hvorfor skjedde det?

Hvorfor skjedde det? USA ville holde jerngrepet om Latin-Amerika. De amerikanske imperialistene ville fortsette utplyndringa. Sovjet ville holde «ro og orden» i sine lydriker i Øst-Europa, og fortsette utplyndringa.

Folkene i Tsjekkoslovakia og Chile lengtet etter frihet og nasjonal uavhengighet. Supermaktene fryktet denne lengslen. Tanks og terror var deres svar.

Arbeidsfolk i Tsjekkoslovakia og Chile fikk også se hva slags venner supermaktene bruker når de skal kue folket i et annet land.

Husak — en quisling

I Tsjekkoslovakia viste «kommunistpartiets» sjef Husak seg som en quisling. Han var med på å planlegge okkupasjonen. Han ble Moskvas mann etter overgrepet. Han er frekk nok til å kalle seg kommunist. I virkeligheten er han og hans likesinnede reaksjonære pampers som har forrådt Oktober-revolusjonen.

Dubcek ville ha kapitalisme uten Moskva-diktat. Bresjnev ville holde på diktatet. Arbeiderklassen sto ubevæpna og dårlig organi-

sert for kamp da Sovjet-tanksene rulla inn over grensa. Også Dubceks linje førte til nederlag.

Pinochet — en quisling

I Chile var det fascistene av Pinochets kaliber som ble quislinger. Hundretalls arbeidere mista livet. Allende kjempet til siste minutt, og falt til slutt for fascistenes kuler.

Det var bare folkemassene — godt organisert og væpna — som kunne slått tilbake kuppet. Allende trudde at «den fredelige veien til sosialismen» var mulig. Den ble drukna i blod.

Falske «kommunister»

De som gikk i spissen for å spre denne farlige illusjonen om «fredelig vei» var det Moskva-tro «kommunistpartiet». Under Allendes styre ville de ikke løfte en finger mot den borgerlige statsmakta, ikke røre ved fascistene i generalstaben. De ville tvert om dele statsmakta med andre borgerlige krefter. De ville gjøre det lettere for supermakta Sovjet å åle seg inn i Latin-Amerika gjennom Chile.

hjelp de trengte for å lage det blodige militær-kuppet i Chile.

Det var to skjebnesvangre dager. Vi kan lære mye av dem. Om supermaktene. Og om vennene som Moskva og Washington omgir seg med.

«NKP» og SV-ledelsen flørter med reaksjonen

I Norge er det lett å se hvem som forsvare sånne reaksjonære krefter.

USA blir forsvart av alt fra Høyre til DNAs Nordli og LOs Aspengren, sjøl om det er bare de mest åpent reaksjonære og nazistiske kreftene som tør forsvare Pinochet.

Sovjet blir forsvart og hylla av «NKP». Martin Gunnar Knutsen nekter til og med å innrømme at Tsjekkoslovakia fortsatt er okkupert! Samtidig roser han revisjonist-lederne i Chile.

SV-ledelsen støtter også Moskva, men svært mange medlemmer er kritiske. Ledelsen er nødt til å ta hensyn til dette. Derfor tør de ikke støtte okkupasjonen åpent i dag.

SV-ledelsen støtter forøvrig det elementære kravet om at alle politiske fanger må settes fri i landet. Dette har fått «NKP» til å rase og kalle kravet for innblanding i indre forhold i sjekkoslovakia!

(forts. på baksia)

BILDET: Folkemassenes svar på den sovjetiske invasjonen i Tsjekkoslovakia var mange. Et mye brukt middel var å male hakekors på sovjetiske tanks. — Vi sloss mot SS, Himmlers bødler. De visste vi i det minste hvor vi hadde. Fiender og udyr. Men disse her har kommet forkledt som venner for å stjele vår frihet. Slik lød det fra mange patrioter i Tsjekkoslovakia 21. august 1968.

GI ET HANDSLAG TIL VÅRE KLASSEFELLER!

De setter sosialismen i vanry

Disse kreftene skjønner dagens Sovjet. Men hvordan kan de kalle Sovjet for sosialistisk når det nye borgerskapet

- okkuperer et annet land?
- blander seg inn i Angola med 15.000 kubanske leiesoldater som strømmen?
- innfører profitten som rettesnor for produksjonen?
- skaper arbeidsløshet for millioner?
- tar fra såvel ukrainerne som andre nasjonaliteter de mest elementære nasjonale rettighetene?
- kaster opposisjonelle i fengsel, KZ-leire og i sinnsjukhus?

Kort sagt: Proletariatets diktatur er blitt erstatta med borgerskapets diktatur.

Både Høyre og DNA-ledelsen, «NKP» og SV-ledelsen kaller Sovjet sosialistisk. Alle setter de sosialismen i vanry i arbeiderklassen i Norge. For hvem kan ha lyst til å slåss for en sånn «sosialisme»?

Sovjet har skifta farge

Sannheten er at Lenin og Stalins sosialistiske stat har skifta farge. Khrustsjov og hans gjeng av borgere og pamper i parti og stat tok statsmakta i 1956. I dag er Sovjet et statsmonopolkapitalistisk diktatur, et fascistisk diktatur, et fascistisk diktatur som har fratatt arbeiderklassen de mest elementære rettighetene.

Og Sovjet av i dag er ei aggressiv imperialistisk supermakt.

Derfor er det så farlig å skjønne Sovjet.

Supermaktene rustet til krig

De to supermaktene Sovjet og USA er i dag i stand til å utløse mer enn militærkupp og invasjon i ett enkelt land.

I dag konkurrerer de to gigantene om verdensherredømmet. Ingen andre imperialistmakter er i stand til det. At de ikke har fredelige hensikter er lett å se:

- De rustet opp som aldri før. Sovjet er i ferd med å gå forbi USA. Våpensmia går for fullt, mens matvarene er knappe for arbeidsfolk.
- Store militærøvelser kommer som perler på ei snor — både i øst og vest. Fra 1968 til 1974 gjennomførte for eksempel Sovjet hele 24 store, offensive øvelser.

Hitler snakka også om fred

Samtidig snakker Bresnev om «fred og sikkerhet». Det gjorde Hitler i 1938 også, da han kalte nazi-kongressen for «Fredens kongress».

Supermaktene slåss om Europa, det rike kontinentet som må erobres for den supermakta som skal ha håp om å erobre herredømme over verden.

Norge blir sikkert trukket inn

Om supermaktene setter i gang en sånn krig vil sikkert Norge også bli trukket inn. USA styrker NATO-forsvaret i Norge for tida. Sovjet prøver å overta kontrollen over Svalbard og Barentshavet. Sommeren 1976 demonstrerer de sin militærmakt ved bokstavelig talt skyte i stykker 200-milskravet i Barentshavet med sine krigs-raketter!

Supermaktene glømmer den tredje «partnere»

Supermaktene er ute etter å omfordele «kortene» på spillebordet. De slåss med hverandre for å nyfordele «innflytelses-

sfærene». Men de glømmer den tredje «partnere»: De undertrykte nasjonene i Latin-Amerika, Asia og Afrika som har en enorm framgang i frihetskampen i dag. Og de glømmer arbeiderklassen og dens venner i de vestlige kapitalistiske landa og i de øst-europeiske byråkrat-kapitalistiske landa.

Polske arbeidere ga oss et strålende eksempel

I juni ga den polske arbeiderklassen oss et strålende eksempel på at kamp nytter. De rettferdige streikeaksjonene deres ble typisk nok omtalt som «pøbelopptøyer» av den polske revisjonist-regjeringa. «Vandalen», «hysteriske kvinner», «eventyrere» — slik snakka de falske «kommunistene» i Gierek-regjeringa om de heltmodige arbeiderne.

Arbeidere: Gi et handslag til våre klassefeller!

Vi vil rette en spesiell oppfordring til alle arbeidere: La oss 21. august og 11. september gi våre klassefeller i Tsjekkoslovakia og Chile vårt handslag. Arbeiderklassen har et spesielt ansvar å ta vare på. For arbeiderklassen er den klassen som kan styrte borgerskapets diktatur, som kan gå i spissen i en frigjøringskrig og drive okkupanten ut. Og som kan gi et handslag av solidaritet til kjempende klassefeller og nasjoner i hele verden som får fienden til å skjelve.

Samtidig oppfordrer vi alle andre som er mot imperialismen: Vis solidaritet 21. august og 11. september — bli med og reis en kraftig opinion mot de to supermaktene, deres ugjerninger i går, og en kraftig markering mot det de nå planlegger: en ny krig.

**Det blir demonstrasjoner over hele landet tirsdag 24. august og lørdag 11. september.
Se annonser i dagspressa og Klassekampen.**